

Hạnh ngộ cùng Thầy...

PK: Đỗ Văn Ngọc

Với thầy trò, bè bạn chúng tôi đã từng sống tại Pleiku dù ít hay nhiều. Dù đến rồi đi, thậm chí có những người đã gửi xương cốt của mình nơi đó, hoặc có những người phải khóc cho những cuộc tình dang dở, hoặc bà con ruột thịt phải chia lìa với những người còn sống hay đã chết. Không phải bây giờ, mà từ rất lâu, rất lâu... cái tình cảm thân thiết đó đã được hình thành. Đây là lời khẳng định!?

Nói vậy, để thấy dù cách xa vời vợi bên trời tây, dù mái đầu đã bạc có dịp gặp lại, vẫn tay bắt, mặt mừng vẫn trao nhau nhưng nụ hôn nồng ấm và không cảm được những giọt nước mắt rơi.

Trước đó mấy ngày, chúng tôi đã gặp thầy cô đến dự đám cưới con của Kim Mỹ, một học trò cũ, khi thầy làm Hiệu trưởng trường Phạm Hồng Thái, nhưng trong đám cưới chúng tôi không nói được nhiều, vì sáng hôm sau thầy phải bay về Pleiku thăm lại trường xưa, đồng nghiệp và học trò cũ.

Xem bài viết của thầy Hào trên trang Web Liên trường Pleiku (trang Phạm Hồng Thái). Sau 38 năm trở về, thầy Dự được anh Nguyễn Công Tân học trò cũ

của thầy mời thầy ghé lại “Thư quán Trại Hoa Vàng Trường Sơn” mà anh dày công vun đắp. Sau đó thầy cô Dự trở lại tỉnh lộ 7b mà ngày xưa thầy đã may mắn thoát chết khi di tản. Dù không còn ở giữa hai làn đạn, đường sá rộng thênh thang, trời đất yên bình, nghe gió reo vi vu, chim hót líu lo, nhưng cái cảm giác kinh hoàng, rợn người vẫn còn trong ký ức của thầy. Ngoài ra, khi trở về Pleiku thầy đã gặp lại đồng nghiệp, bè bạn và học trò thân yêu. Thầy cũng nếm được hương vị café và phở hai tô - Đặc sản của Pleiku...

Biết trước ngày thầy Dự về Saigon để trở lại Canada, nên chúng tôi chuẩn bị đón tiếp thầy cô thật long trọng tại nhà anh Ngọc. Nơi hằng tháng, chúng tôi một lần họp mặt... Anh Huỳnh Kim Mãnh, trưởng Ban liên lạc Liên trường Pleiku tại Saigon, đã bài bản soạn ra chương trình: Tuyên bố lý do - Giới thiệu thành phần tham dự - Phát biểu cảm tưởng của các thầy, của đại diện học trò - Liên hoan, giao lưu văn nghệ - Bế mạc.

Trong buổi họp mặt hôm ấy, đặc biệt có ba thầy đã từng là Hiệu trưởng: Thầy Trung (TH Pleiku) Thầy Dự (TH Phạm Hồng Thái), thầy Ngô Xuân Biên (TH Nông Lâm Súc), ngoài ra còn có hai thầy sức khỏe không được tốt vì bị tai biến lâu ngày là thầy Mai Thanh Phong và thầy Lê Tấn Phước. Thấy thầy Phước ngồi im, buồn buồn tôi hỏi:

- Hôm nay thầy khỏe không?

Thầy hỏi lại tôi:

- Em thấy thầy ra sao?

- Dường như thầy không khỏe cho lắm.

- Dù không được khỏe, nhưng nghe thầy Dự về, cũng ráng đến thăm. Đó là tình cảm mà đồng nghiệp, thầy trò Pleiku dành cho nhau.

Sau nghi thức tuyên bố lý do và giới thiệu thành phần tham dự, thầy Dự là người phát biểu đầu tiên: “Thật bất ngờ khi tôi được đón tiếp nồng nhiệt thế này.

Thầy đảo mắt nhìn chúng tôi bùi ngùi kể: “... Khi trở lại trường Phạm Hồng Thái, tôi còn được ba cái. Thứ nhất là cái tên trường “Phạm Hồng Thái”. Ngày xưa khi mới về làm Hiệu trưởng. Trường này mang tên là trường “Trung Học Tỉnh Hạt Pleiku”. Thấy không ổn, tôi đã đổi là trường trung học “Phạm Hồng Thái” đến nay vẫn còn. Thứ hai là cây trụ cờ vẫn nguyên chỗ cũ. Đặc biệt và lãng mạn nhất là những cây phượng vĩ mà ngày xưa tôi trồng, nay đã nở hoa khi hè về.

Ngưng một lúc. Thầy Dự tiếp, khi về đây tôi không ngăn được xúc động khi gặp lại thầy Trung là cựu Hiệu trưởng khi mới ra trường tôi trình diện, đồng nghiệp là thầy Phong, thầy Phước, thầy Biên, còn học trò thì đầy đủ các trường Pleiku, Pleime, Phạm Hồng Thái, Bồ Đề, Minh Đức, Phao Lồ và Nông Lâm Súc. Đâu đâu tôi cũng nhận được những

tình cảm thân thiết chân thật. Xin cảm ơn, cảm ơn tất cả.

Kế đến là phát biểu của thầy Trung. Thầy ngắn gọn: “Đây là buổi gặp gỡ bất thường khi tôi nhận được tin nhắn. Dù cách đây năm chục cây số, tôi đã ngưng công việc “nông gia”, về đây để gặp lại đồng nghiệp. Tôi xin nhắc lại “đâu có thầy

trò Pleiku là có tôi, đâu có tôi là có thầy trò Pleiku”, hướng chỉ thầy Dự suốt 38 năm cách biệt. Lời nói mộc mạc, nhưng chứa chan tình cảm chân thành.

Kế đó là thầy Biên. Thầy Biên không hoa mỹ “Không có nơi nào tình cảm thầy trò tha thiết như Pleiku. Có thể nói là “nhất thế giới”.

Đâu đó người điều khiển chương trình nói: “Xin mời quý thầy và các bạn nâng ly mừng ngày hội ngộ”. Tiếng thủy tinh chạm vào nhau kêu côm cốp, những bạn có ria mép, bọt bia trắng dính trên mép râu, các bạn nữ khiêm tốn rút rè gấp từng đĩa thức ăn vào chén. Tất cả cùng ăn uống, cùng nói cười vui vẻ

Hồi lâu, người điều khiển chương trình mời anh Huỳnh Kim Mãnh trưởng Ban liên lạc Liên trường phát biểu. Anh Mãnh nói “Cảm ơn thầy cô và các bạn có mặt hôm nay. Điều này nói lên tinh thần thầy trò Pleiku là “nhất thế giới”. Nhân đây, với những món quà tinh thần chúng tôi gửi tặng thầy Dự, thứ nhất là cái đĩa về nguồn 2012. Thứ hai là tập tản văn của anh Ngọc. Tập tản văn này, tất cả chúng ta đã được anh Ngọc tặng trong dịp tổ chức sinh nhật lần thứ 70 cách đây gần hai tháng. Mọi người vỗ tay. Có lẽ anh Ngọc là người hạnh phúc khi thấy vợ của thầy Dự ngắm nghía bìa sách, xem mục lục, lần dở từng trang đọc những tựa bài anh viết...Chúng tôi càng trở nên thân mật, gần gũi khi vừa ăn uống lại được những trận cười thoải mái khi nghe anh Quý Hoan kể những câu chuyện tiểu lâm.

Buổi họp mặt kéo dài trên hai giờ.

Cơn mưa bất chợt xua đi cái không khí oi bức. Trời Saigon dễ chịu. Nỗi buồn nào rồi cũng nguôi ngoai, cuộc vui nào rồi cũng chấm dứt. Sau những lời cảm ơn chân

thành của thầy Dự và anh trưởng Ban liên lạc, chúng tôi lần lượt đến bắt tay thầy. Có những vòng tay ôm rất lâu, thả thả bên tai thầy với những lời chúc tốt lành... Vợ chồng Linh - Ân có xe riêng và đã đưa thầy cô về.

Trước khi lên xe, thầy nhìn tôi không nói nhưng trong đôi mắt ấy, tôi thấy niềm vui và nỗi buồn ẩn chứa. Buồn vì sẽ chia tay. Vui vì sau 38 năm dài dang đẳng “vật đổi sao dời”, nhưng tình người vẫn còn nguyên vẹn. Pleiku - Saigon, ở đâu thầy cũng được đón nhận những tình cảm thân thương, nồng ấm mà đồng nghiệp, bạn hữu và đám học trò đã dành cho thầy cô. - Pleiku còn mãi yêu thương.

Nơi xa thầy đã về đây
Ôn bao chuyện cũ tình đầy khôn nguôi
Đường đời dẫu có ngược xuôi
Pleiku miền nhớ bồi hồi trong tim

Tháng năm vẫn mãi kiếm tìm
Vòng tay hợp mặt nỗi niềm thân thương
Bên nhau kể chuyện lớp trường
Chân tình, kỷ niệm vẫn vương cõi lòng

Trò xưa, bạn cũ tình nồng
Hè về phượng nở sắc hồng tiễn đưa
Chiều nay trời bỗng đổ mưa
Bằng lăng tím biếc theo mùa lá rơi

Mai này góc bể chân trời
Mong ngày hạnh ngộ người người cùng vui.

(Thơ - HĐào)

Đỗ Văn Ngọc/ Saigon - 6/2013